

Kā rotaļāties kopā?

Kustību aktivitātes - arī trešajā dzīves gadā kustībām joprojām ir liela nozīme, jo bērns tāpat kā iepriekš mācās kustībā un darbībā. Varam vingrināties uzkāpt un nokāpt pa trepēm - iesākumā ar pieliekošo soli, bet pēc tam ar pārmaiņus soli. Kāpšanu varam pavadīt ar skaitīšanu. Vajadzētu veicināt arī lekšanas kustību attīstību - vispirms ar palēcieniem uz vietas ("Zaķēns"), pēc tam pārlekt pāri aukliņai/strīpiņai (lēcieni uz priekšu), bet trešā dzīves gada beigās līdz 10 cm platam šķērslim. Svarīgas ir kopīgas pastaigas, kā arī rotaļlaukumu apmeklēšana. Varbūt der zināt, ka kustību aktivitāte stimulē augšanas hormonu darbību...

Sākam mācīties **braukt ar trīsriteni**, lai trešā dzīves gada beigās jau varētu droši mīt pedāļus. Šo prasmi nu nekādi nevaram apgūt bez vecāku palīdzības.

Kustību rotaļa - imitējam dažādas darbības, dzīvnieku kustības. Turpinām apgūt "mukšanas - ķeršanas" rotaļu. Skaitām skaitāmpantiņus kopā ar pirkstiņrotaļām. Iespējams, ka izdosies tikai atsevišķi rotaļu elementi, bet mēs vēl tikai mācāmies!

Darbības ar sadzīves priekšmetiem - vēl joprojām dominēs pati darbība, taču sāks parādīties arī darbības mērķis (piemēram, saslaucīt nopilējušu ūdens pili, grūzus). Darbībās parādīsies ikdienā redzēto darbību un situāciju imitācija, kā arī sižeta rotaļu elementi. Mazulis, maisot tukšā bļodiņā karoti, vārīs putru lellei, un imitēs gan paša ēšanu, gan lelles barošanu. Protams, vēl labāk mazajam patiktu, ja bļodiņā tomēr būtu kaut kas iekšā!

Rotaļas ar bumbām - papildus jau apgūtajam, mācāmies bumbu spert ar kāju. Lai spēlētu šo spēli, ir jābūt jau pietiekami labi attīstītai līdzsvara izjūtai, jo jāspēj ķermeņa svaru "pārnest" uz vienu kāju.

Rotaļas ar klucīšiem - mācāmies apvienot pielikšanas un uzlikšanas paņēmienus, likt ar atstarpēm. Joprojām ļoti svarīga ir šo celtnu apspēlēšana - tā stimulēs celtni uzcelt, veicinās rotaļāšanās prasmes un valodas attīstību, bet darbojoties divatā - prasmi līdzdarboties un sadarboties ar savu rotaļu partneri. Protams, pirmie rotaļu biedri ir vecāki!

Darbošanās ar papīru un šķērēm - vispirms apgūstam prasmi plēst papīru, rokas virzot pretējos virzienos. Tad no šauras strēmelītes noplēst nelielus gabaliņus, pielīmēt ar vecāku palīdzību. Varam rosināt noplēstā papīra gabaliņus vispirms ar pirkstiem saburzīt. Nevajadzētu baidīties no darbošanās ar šķērēm, protams, ar vecāku palīdzību un vecāku klātbūtnē. Trešā dzīves gada otrajā pusē bērnam būtu jāprot veikt divas griešanas kustības, kas seko viena otrai.

Darbošanās ar plastilīnu, zīmuļiem, krāsām - turpinām apgūt darbošanās iemaņas ar šiem materiāliem. Līdz trešā dzīves gada beigām būtu jāapgūst prasme zīmēt gan nobeigtu horizontālu līniju ("Celiņš", "Lenta"), gan riņķi ("Baranka", "Ripa"). Galvenā šo prasmju attīstīšanas metode ir zīmēšanas materiālu došana bērniem un ļaušana brīvi darboties. No plastilīna būtu jāprot izveidot desiņu un bumbiņu, iesākumā gan tā varētu būt visai kantaina... Noteikti vajadzētu darbiņu pārrunāt, uzslavēt par paveikto un rosināt būt lepnam par savu veikumu. Pozitīvu stimulāciju nekad nevar būt par daudz, bet par maz gan...

Mūzikas klausīšanās, dziesmiņu dziedāšana un dejošana joprojām ir aktuāla.

Darbības ar "didaktiskajām" rotaļlietām - puzzle, piramīdām, ģeometrisku formu kastēm u. tml. Bērns pārsvarā attīsta salīdzināšanas, klasificēšanas iemaņas, domāšanu. Iepazīst formu, krāsu, lielumu, nosaukumus. Palīdzība jāsniedz tikai tad, kad tā nepieciešama. Jāļauj bērnam pašam mēģināt un veikt savus atklājumus.

Rotaļas ar sižetiskajām rotaļlietām - blakus sižeta rotaļām sāk parādīties lomu rotaļas elementi (piemēram, mazais būs māmiņa/tētis, bet pieaugušais - bērns; pārdevējs - pircējs utt.). Bērns sāk mācīties sadarboties. Būtu ļoti labi, ja būtu pieejami arī kādi "atribūti" (dažādas kārbīņas tirgošanai, cepures balles organizēšanai, zīdaiņu drēbītes lelles ģērbšanai u.tml.). Lomu rotaļas ir ļoti piemērotas bērnu jūtu pasaules attīstīšanai - mēs varam mācīt izrādīt līdzjūtību, samīļot, būt labestīgiem.

Grāmatu skatīšanās un lasīšana - šajā vecumposmā interesē grāmatas ar nelielu, saprotamu tekstu un atbilstošiem attēliem. Bērns jau izpratīs vienkāršas cēloņsakarības un pratīs tās saskatīt arī attēlā. Izlasīto vajadzētu pārrunāt un rosināt mazo atbildēt uz vienkāršiem jautājumiem. Jautājumus vajadzētu uzdot tā, lai atbildēs būtu jānosauc gan priekšmeti, personas, gan darbības, gan īpašības. Uzdodot jautājumus mazajam, mēs rosinām arī viņu pašu jautāt.

Pasākumu apmeklēšana - nu jau mēs spētu arī kādā īsākā bērnu pasākumā piedalīties. Daļai mazo patiks bērnu sabiedrība un viņi labprāt iesaistīsies nelielā kopīgā darbībā. Taču tomēr būs vēl bērniņi, kas pret šādām aktivitātēm izturēsies visai rezervēti - nevajadzētu tās uzspiest un joprojām vajadzētu būt gataviem nesagaidīt pasākuma beigas.

Tomēr pati galvenā kopā būšana un darīšana ir bērna paņemšana klēpī un apmīļošana, parunāšana par dienā redzēto un piedzīvoto. Šī nodarbe neprasa nekādus materiālus ieguldījumus, tikai nedaudz laika un mīlestības.

**Taču rezultāts būs neatsverams un nezūdošs –
bērna mīlestība un uzticēšanās vecākiem.**